

19

Nr.
van het arrest

Nr. 2008/39
van het repertorium

Nr. 611 P 2007
van het parket-generaal

- urbanisatie

- ontvanger

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST
met diensten te 1000 Brussel, Koning Albert-II-
laan 20/7

eiser tot herstel

afwezig

tegen

1.
geboren te op
wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
wonende te

beklaagde

3.
geboren te op
wonende te

beklaagde

4.
geboren te op
wonende te

beklaagde

de beklaagden sub 1 tot en met 3 aanwezig en
bijgestaan en de beklaagde sub 4 vertegenwoordigd
door Mr. , advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te van 12 mei 1998 tot datum van
onderhavige dagvaarding:

I. De eerste:

Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij
artikel 39 §1,1°, §2 en §3 van het Decreet van 28
juni 1985 betreffende de milieuvergunning en
artikel 5 §1 van het besluit van de Vlaamse
Executieve van 6 februari 1991 houdende
vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende
de milieuvergunning, de feiten voor wat betreft
hinderlijke inrichtingen vallende onder rubriek 2
van bijlage 1 van voornoemd besluit eveneens
strafbaar gesteld bij de artikelen 2, 3, 12, 14,
20, 56 en 59 van het decreet van 2 juli 1981
betreffende de voorkoming en het beheer van
afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20
april 1994,

zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

- opslag en mechanische behandeling van meer dan 10 doch minder dan 100 voertuigwrakken (rubriek 2.2.2.d.2 van bijlage 1 van Vlarem I);
- stalling van meer dan 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens (rubriek 15.1.2° van bijlage 1 van Vlarem I).

II. De eerste, tweede, derde en vierde:

Bij inbreuk op de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 01.05.2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als

met respectievelijke oppervlakten van
1a35ca, 86a20ca en 28a25ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop
van 02.08.1989 verleden door notaris
en nrs. met
respectievelijke oppervlakten van 72a19ca en
1ha46a94ca, eigendom van
ingevolge van aankoop van 28.10.1974
verleden voor notaris te

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18.05.1999 (voorheen artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, voortgezet of in stand gehouden te hebben, en/of als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, voortgezet of in stand gehouden worden

in casu, voormelde percelen gewoonlijk gebruikt, aangelegd of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval.

Overgeschreven Hypotheekbewaring
kosten: € 75,33
De bewaarder, (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 2 april 2007 door de eiser tot herstel tegen de schikkingen aangaande de herstellvordering
- op 2 april 2007 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op **16 maart 2007** door de correctionele rechtbank van **Tongeren**, dewelke als volgt heeft beslist:

De periode van tenlastelegging dient te worden omschreven als:

"Te van 12 mei 1998 tot 22 juli 2005"

...

Verklaart beklaagde en niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub II zoals omschreven en aangevuld in de inleidende dagvaarding en spreekt hen hiervan vrij.

Legt de kosten van de strafvordering voor wat hen betreft ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II zoals omschreven en aangevuld in de inleidende dagvaarding.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van 1 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklagde tot de strafkosten deze tot op heden begroot op 17,19 €.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

* * *

I. Procedure.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklagden worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

De door deze partijen neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 6 december 2007 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

De hogere beroepen van de eiser tot herstel en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

De feiten van de tenlasteleggingen dienen gepreciseerd en geactualiseerd als volgt:

- sub I.:
 - * "besluit van de Vlaamse Regering" in plaats van "besluit van de Vlaamse Executieve"
 - * weglating van "eveneens strafbaar gesteld bij de artikelen 2, 3, 12, 14, 20, 56 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994"
- sub II.:
 - * de aanvulling als volgt "... ingevolge akte van aankoop van 28.10.1974 ..."
 - * de feiten strafbaar gesteld tot 30.4.2000 door het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996 en vanaf 1 mei 2000 strafbaar overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals

gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003;

Partijen hebben zich hierop kunnen verdedigen ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 6 december 2007 en de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, worden hierdoor niet gewijzigd.

Tevens dient, zoals de eerste rechter terecht deed, de einddatum van de misdrijfperiode bepaald op 22 juli 2005, zijnde de datum van het bevel tot dagvaarding.

II. Motivering ten gronde.

De schuld van de eerste beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II en zoals gepreciseerd en geactualiseerd is niet betwist en bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door deze beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt.

De eerste rechter nam terecht aan dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden in hoofde van deze beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

Gelet op de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede om reden dat niet aangetoond wordt dat zijn declassering zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf, gaat het Hof niet in op het verzoek van deze beklaagde om enige gunst hetzij onder de vorm van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling hetzij van enig uitstel van tenuitvoerlegging van de straf, temeer nu zulks niet van aard zou zijn om aan de beklaagde het zwaarwichtige karakter van de feiten en het gevaar ervan voor zijn medeburgers duidelijk te maken.

Rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, de lucratieve

omstandigheden destijds van de feiten en het gegeven dat de toestand ter plaatse in tussentijd werd opgeruimd en hersteld, dient de beklaagde bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 550 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen waarbij de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete.

De schuld van de tweede, derde en vierde beklaagde aan het hen ten laste gelegde feit sub II zoals gepreciseerd en geactualiseerd is, na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken van het dossier, bewezen bevonden; zij hadden zeggingschap over de goederen waarop de inbreuken geschieden en de familieband met eerste beklaagde is niet van aard daaromtrent anders te moeten oordelen.

Omwille van de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden, hun gunstig strafrechtelijk verleden en met het oog op het bevorderen van hun reclassering evenals met het gegeven dat de situatie ter plaatse werd hersteld, is het aangewezen om met betrekking tot de feiten sub II zoals gepreciseerd en geactualiseerd aan ieder van deze drie beklaagden, die elk daartoe in de wettelijke voorwaarden verkeren, het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van een jaar.

De herstellvordering is zonder voorwerp geworden gelet op het feit dat de toestand ter plaatse volledig werd hersteld zoals blijkt uit de recente vaststellingen van 22 en 26 november 2007 en de brief van de stedenbouwkundig inspecteur van 29 november 2007.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel en voor het overige op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering

- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- rubrieken 2.2.2.d.2 en 15.1.2° van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 77 van het K.B. van 27 april 2007
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende en met eenparige stemmen;

Preciseert de datum van de misdrijfperiode zoals voormeld (pagina 6);

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II en zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Stelt vast dat de in hoofde van de eerste beklagde aangenomen feiten sub I en II zoals geactualiseerd en gepreciseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt eerste beklagde voor de aangenomen feiten sub I en II en zoals geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van HONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en aldus gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht eerste beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan eerste veroordeelde een vergoeding op van NEGENENTWINTIG EURO en DERTIG CENT;

Verklaart de tweede, derde en vierde beklagde schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub II zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Verleent aan ieder van deze drie beklagden met betrekking tot de feiten sub II zoals gepreciseerd en geactualiseerd het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een periode van EEN JAAR vanaf heden;

Legt aan tweede, derde en vierde veroordeelde een vergoeding op van NEGENENTWINTIG EURO en DERTIG CENT;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is;

Veroordeelt eerste beklagde tot de helft van de kosten in beide aanleggen en tweede, derde en vierde beklagde solidair tot de andere helft van deze kosten, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 298,89 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DRIE JANUARI TWEEDUIZEND EN ACHT

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier